

Het was geen fijne zomer voor de multiculturele samenleving

Posted on 22 augustus 2020 by Syp Wynia

De zomer begon met heftige beweringen over raciale kwesties. De dood van George Floyd die in Minneapolis door politiegeweld om het leven kwam, leidde er toe dat zelfs premier Mark Rutte reden zag om te stellen dat Nederland 'systemische problemen' zou hebben met racisme en discriminatie. 'Dat is niet alleen een Amerikaans probleem', aldus de premier.

Nog voor de zomer voorbij was, waren er hele andere problemen van raciale aard. Het waren in augustus immers vooral jonge allochtonen, Marokkanen in het bijzonder, die in Nederlandse steden de straat op gingen om te rellen. En dan waren er ook nog de schiet- en steekpartijen, ook weer vooral in allochtone kring.

De Hollandse zomer van 2020 is geen reclame voor de multiculturele samenleving. De premier sloeg ook weer een hele andere toon aan, na de rellen in steden als Den Haag en Utrecht: 'Dit is compleet zinloos en onacceptabel gedrag, waarbij ik me echt afvraag wat die ouders aan het doen zijn dat ze dit toelaten.' Hij sprak van 'losgeslagen tuig' en was niet van plan er een verklaring voor te zoeken.

De mantel der liefde

Autoriteiten wijten de spanningen in Den Haag en Utrecht gretig aan de hitte en aan verveling, omdat corona-maatregelen alle vertier weggenomen zouden hebben. Er zijn ook meer structurele verklaringen: allochtone parallelle samenlevingen in de grote Nederlandse steden. Maar die conclusie wordt bij voorkeur gemeden en met de mantel der liefde bedekt.

De politie zit ondertussen met de gebakken peren: lange werkdagen in de hitte om te voorkomen dat er ook in Amersfoort, Rotterdam, Gouda en Hoogeveen rellen uitbreken van de orde van de onlusten in Den Haag en Utrecht. En ondertussen op de vingers worden gekeken: niet alleen omdat George Floyd in het verre Minneapolis in politieheden omkwam, maar ook omdat de Nederlandse politie racisme wordt nagedragen na de dood van Mitch Henriquez in Den Haag in 2015.

‘Uitdagen niet belonen’

En dan waren er ook nog – met name in Utrecht – de autoriteiten die aanvankelijk de confrontatie met de relschoppers meden, onder het motto (van de Utrechtse GroenLinks-locoburgemeester Lot van Hooijdonk) dat je de relschoppers dan hun zin geeft, omdat die de politie juist uit de tent willen lokken. Zo kan de politie nooit goed doen en daar beklagden de politiebonden zich dan ook over.

En dan was er ook nog het weggijken. Waar de Utrechtse politiechef rondit bevestigde dat de rellen in zijn stad een vrijwel geheel Marokkaanse aangelegenheid waren, benadrukte zijn Haagse collega, dat de relschoppers een soort afspiegeling van de samenleving vormden en dat er ook autochtone ADO-supporters bijzaten. Het kan waar zijn, maar de politieagenten die als frontsoldaten fungeerden hadden toch een ander beeld. En de arrestanten? Die stonden tot ergernis van politieagenten en buurtbewoners op een enkeling na de volgende dag weer op straat.

Toen de herkomstlanden dicht zaten

Uiterekend de landen van herkomst waar veel Nederlandse migrantengezinnen in de zomer vaak langdurig vakantie houden (Marokko, Turkije) bleven vanwege corona gesloten. In de migrantenwijken van Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en

Utrecht namen de spanningen zo toe. Daar kwam de hittegolf nog eens overheen. In België ging het trouwens niet veel anders. Dat ook in Duitsland veel migrantengezinnen deze zomer niet naar hun herkomstland konden afreizen speelt ook nog een rol.

Het leidde om te beginnen tot een chaos in Scheveningen. Scheveningen is wel wat gewend, want het voormalige vissersdorp ontvangt ieder jaar zo'n 14 miljoen toeristen. En ook wangedrag van vaak allochtone badgasten is Scheveningen niet onbekend. Maar nooit waren er zoveel als in het weekend van 8 en 9 augustus.

Migrantenfamilies uit Duitsland en België die normaliter in hun herkomstlanden vakantie vieren meldden zich nu ook aan de Nederlandse kust, zoals er nu ook veel meer Nederlandse allochtonen in badplaatsen als Scheveningen verschenen. Ze werden niet per se enthousiast verwelkomd. Scheveningen werd omgedoopt tot 'Marrakech aan Zee'.

Nasissen en uitschelden

Het vroeger zo rustieke strandleven kreeg een heel ander karakter. De locoburgemeester van Den Haag signaleerde dat er niet alleen twee keer zoveel badgasten waren als op een andere warme dag, maar ook een heel nieuw soort toeristen. Het was even niet meer leuk aan de Hollandse kust en in Scheveningen was er geweld en irritaties. 'Vrouwen worden nagesist en uitgescholden. Er is geen enkel respect voor de politie.' Aldus naderhand het D66-gemeenteraadslid Dennis Groenewold – zelf Scheveninger – in de Haagse gemeenteraad.

In Scheveningen tekende zich ondertussen onder de oppervlakte een drama af. Groepen 'drillrappers' – messenverheerlijkende hiphoppers, veelal van Surinaamse of Antilliaanse origine – uit Amsterdam en Rotterdam daagden elkaar uit en kozen Scheveningen als toneel van de confrontatie. Op zondag 9 legden de Amsterdamse rappers het af tegen de Rotterdammers. Maar op de bloedhete maandag de 10^e augustus werd bij de pier van Scheveningen een 19-jarige Rotterdammer doodgestoken. Nu werd het tijd voor de burgemeester van Den Haag, Jan van Zanen, om terug te komen van vakantie.

Rassenrellen , zo heette dat vroeger

Van Zanen was geen dag te vroeg. Want op woensdag 12 braken er grootschalige

rellen uit in de Schilderswijk. De Schilderswijk was al een onrustige wijk toen het nog een Hollandse volkswijk was, en dat bleef zo toen het een vrijwel volledige allochtone volkswijk was geworden.

In 2014 trok een groep sympathisanten van de islamitische terreurgroep ISIS door de Schilderswijk. En in 2015 braken er rellen uit, nadat Mitch Henriquez omgekomen was bij aanhouding door de politie. Henriquez staat onder zwarte activisten in Nederland tot op de dag vandaag te boek als bewijs van het feit dat de Nederlandse politie racistisch zou zijn en aan 'etnisch profileren' doet.

Maar nu, in de bloedhete augustusdagen van 2020, werd de Schilderswijk drie dagen achtereen het toneel van wat vroeger 'rassenrellen' zouden hebben geheten – tenminste: als ze plaatsvonden in Engeland of de Verenigde Staten. Brandkranen werden opengezet in de Schilderswijk, vuurtjes gestookt, een molotovcocktail naar binnen gegooid bij een gloednieuw jeugdgebouw. Groepen jongeren trokken van straat naar straat, trokken auto's open en gooiden water naar binnen.

Bekogeld vanaf de daken

De politie werd bekogeld met eieren en trottoirtegels, ook vanaf daken van huizen. Wie er bij was ervoer het als oorlog. Drie avonden achtereen trokken honderden jongeren door de buurt – veelal jongeren die via Snapchat en andere social media waren opgetrommeld en deels uit andere wijken of zelfs uit andere steden afkomstig waren. Iedere avond werden er tientallen arrestaties verricht, anderen kregen een gebiedsverbod.

Op vrijdag sloeg het vuur over naar Utrecht. Op Snapchat ging de oproep rond om Den Haag te overtroeven. Hier begonnen de rellen in de allochtonenwijk Overvecht en die sloegen over naar een andere achterstandswijk, Kanaleneiland. Ook hier rellende, vernielende en stenen gooiende groepen jongeren, voorzien van vuurwerk.

Tot de hoosbuien kwamen

Ook in Utrecht: beide avonden tientallen arrestaties. Maar het meeste effect hadden toch het onweer en de wolkbreken. Vooral de hoosbuien maakten een einde aan de Hollandse hittegolfrellen van augustus 2020. Een poging om te rellen in Rotterdam werd door de politie in de kiem gesmoord en bleven zo beperkt. In Amsterdam kwam de poging niet eens van de grond.

De buien die min of meer een eind maakten aan de rellen markeerden meteen het begin van het debat. De bij de autoriteiten populaire opvatting luidt, dat de hitte, de verveling en de onmogelijkheid om vakantie te houden in Marokko als oorzaak van de rellen moeten worden gezien.

Volop begrip, maar niet alleen dat

De meeste autoriteiten schoten zoals gebruikelijk ook in de reflex dat het wangedrag weliswaar niet goed te praten viel, maar steeds was er ook weer het begrip: grote gezinnen, klein behuist, warm, verveling en natuurlijk discriminatie en racisme, waardoor gebrek aan perspectief. Maar niet alleen Geert Wilders en Thierry Baudet, maar ook plaatselijke politici in Den Haag en Utrecht wensten daar geen genoeg mee te nemen. Premier Rutte ging gauw mee in die teneur.

De auteur Paul Andersson Toussaint pleitte er in De Telegraaf voor om het softe welzijnsbeleid van de Nederlandse overheid ('theedrinken') te verlaten, 'een hele duidelijke streep te trekken', want 'de criminele machocultuur moet verdwijnen'. 'Daar is niets racistisch aan'. Toussaint: 'Ze zijn niet bang om gepakt te worden, dat gebeurt ook vaak niet. Ze hebben maling aan de Nederlandse maatschappij. Er is extreme woede en haat, vooral tegen blanken.'

BLM en KOZP

Zo begon de zomer met het wederom importeren van de desastreuze Amerikaanse *identity politics*, waarin het raciale slachtofferisme hoogtij viert. Er was veel timiditeit in Nederland, want wie gaat de politiemoord op een Amerikaanse burger goedkeuren? Het waren de hoogtijdagen van Black Lives Matter en Kick Out Zwarte Piet.

Maar al op 9 juli leek het morele succes van deze kleine, maar ruim geëtaleerde groep activisten goeddeels uitgewerkt. De publieke omroep had bedacht dat er een Hilversumbrede toogdag over discriminatie en racisme moest worden georganiseerd, maar de harde kern van de activisten keerde zich tegen presentator Jort Kelder, de kijker bleef weg en het activisme leek wel met vakantie. Tot in augustus Facebook en bol.com Zwarte Piet in de ban deden – op weg naar een winter waarin niet alleen Zwarte Piet, maar ook Sinterklaas gaandeweg uit beeld zal zijn. Het feest is zozeer beladen geworden, dat niemand zijn handen er meer aan wil branden.

Meebuigen, toegeven, nalaten

Black Lives Matter, Kick Out Zwarte Piet en de Hittegolfrellen hebben ondertussen gemeen, dat het propagandisten van de diversiteit en inclusiviteit alsmede van royale immigratie steeds meer moeite krijgen om hun paradijselijke maatschappijmodel aan de man (m/v/x) te brengen. Een uitgesproken diverse bevolkingssamenstelling (qua herkomstlanden, opleiding, geloof, taal, cultuur) leidt niet tot welvaart en vrede, maar tot spanningen en welvaartsverlies, wederzijdse verwijten en geweld. En de leiding van het land? Die buigt wat mee met de ene, dan weer met de ander. Maar een streep trekken, ho maar.